

บรรณานุกรม

- กันยา สุวรรณแสง. (2536). *บุคลิกภาพและการปรับตัว*. กรุงเทพฯ: อักษรพิทยา.
- กาญจนา ไชยพันธุ์. (2549). *การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม*. กรุงเทพฯ: โอเคเอ็นสโตร์.
- คมเพชร ฉัตรสุกกุล. (2547). *ทฤษฎีการให้คำปรึกษา*. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).
- ชลาชัย คงพะจิตร. (2547). *ผลของการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามทฤษฎีเกสตัลท์เพื่อลดความเครียดของผู้ดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จินตนา สนธิวงศ์เวช. (2547). *ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์ต่อความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณัฐกานต์ เกรียงศรี. (2547). *การเรียนรู้จากผลกรรมของตัวแบบในการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองพัทยา*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เดชา ไชยฤทธิ์. (2537). *การป้องกันอาชญากรรม*. กรุงเทพฯ: โรงเรียนนายร้อยตำรวจ.
- ทัศนีย์ ตระกูลสุขชัย. (2547). *ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมที่มีต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าวในชั้นเรียน*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทิพย์วัลย์ สุทิน. (2539). *การลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนวัยรุ่น โดยรูปแบบการปรับพฤติกรรมด้วยปัญญา*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรศึกษบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2542). *การเสริมสร้างและพัฒนา EQ ในเอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องความฉลาดทางอารมณ์*. กรุงเทพฯ: สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย.
- ธนิดา จุลวนิชย์พงษ์. (2547). *ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มโดยใช้ทฤษฎีเกสตัลท์ต่อคุณค่าแห่งตนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธีระ ชัยบุษยธรรม. (2533). *กระบวนการให้คำปรึกษาแบบเกสตัลท์*. *วารสารแนะแนว*, 25(131), 58-65.

- ปณิตา นิตยาพร. (2543). ความสัมพันธ์เชิงสัมพันธ์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนที่มี
เนื้อหารุนแรงและสภาพแวดล้อมทางสังคมต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของกลุ่มวัยรุ่นชาย.
วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวารสารสนเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปริศนา ชาญวิชัย. (2546). การเปรียบเทียบผลของกิจกรรมกลุ่มและการให้คำปรึกษากลุ่มแบบ
เกสตัลท์ ที่มีต่อวิธีการเผชิญความโกรธของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจันทร์
หุ่นบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชา
จิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประทุม เป้นสุวรรณ. (2545). การให้คำปรึกษากลุ่มด้านเพศศึกษาวัยรุ่นในกลุ่มเสี่ยง. กรุงเทพฯ:
ก๊อบปีแอนพริ้นท์.
- ผกา สัตยธรรม. (2545). สุขภาพจิตเด็ก (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2544). ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- พระมหาสุรพร แสนบุญศิริ. (2546). ผลการใช้มรรคมืดมิดต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของ
นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา
การให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรรณทิพย์ สิริวรรณบุศย์. (2549). ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรจิตร ธนจิตศิริพงษ์. (2543). ผลการใช้ศิลปะบำบัดร่วมกับการให้คำปรึกษาตามแนวทฤษฎี
พิจารณาเหตุผลและอารมณ์เพื่อพัฒนาความรู้คิดและอารมณ์ของเยาวชนในสถานฝึกและ
อบรมบ้านกรุณาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง. วิทยานิพนธ์
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิสมัย พงศาธิรัตน์. (2540). การช่วยเหลือเมื่อเด็กมีพฤติกรรมก้าวร้าว. ศูนย์สุขวิทยาจิต, 1(1),
89-92.
- ภัทรพงศ์ สุขมาลี. (2550). การให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์ เพื่อลดความเครียดของผู้ปกครอง
ที่มีบุตรออทิสติก. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา
การให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

มารยาท สุจริตวรกุล. (2545). ผลของการให้คำปรึกษาแบบเกสตัลท์ต่อความตระหนักรู้ในตนเองของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ลักขณา สรวิวัฒน์. (2545). สุขวิทยาจิตและการปรับตัว. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์

วัชรินทร์ หาดทวยกาญจน์. (2547). ผลของกิจกรรมกลุ่มในการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดจันทร์กะพ้อ จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วัชรีย์ ทรัพย์มี. (2546). ทฤษฎีให้บริการปรึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัชรีย์ อุจะรัตนะ. (2542). การให้คำปรึกษากลุ่ม. วารสารสุขภาพจิตและจิตเวช, 2(3), 131-135.

วิมลรัตน์ คำว้าง. (2544). เปรียบเทียบผลของการฝึกดนตรีไทยและการควบคุมตนเองที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปราจีนกัลยาณี จังหวัดปราจีนบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วีระเชน ชินศักดิ์ชัย. (2548). ผลของการให้คำปรึกษารายบุคคลตามทฤษฎีเกสตัลท์ที่มีต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมน วงศ์รัตนานนท์. (2546). ผลของการเดินแอโรบิคโดยใช้เพลงที่ซ่อนข้อมูลเชิงบวกต่อการลดความก้าวร้าวในเยาวชนที่ถูกควบคุมในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ศิริลักษณ์ พิณพาทย์. (2545). ผลการใช้โปรแกรมการฝึกพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์เพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์และลดความก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวแตกแยก. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ศิราณี พูลุฒิ. (2543). ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการปรับพฤติกรรมก้าวร้าวของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศุภวรรณ มณีสะอาด. (2537). การพยาบาลผู้ป่วยจิตเวชที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว. สุราษฎร์ธานี: โรงพยาบาลสราญรมย์.
- สมภพ เรืองตระกูล. (2533). จิตเวชศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุพัตรา สอนจันทร์. (2542). ผลการฝึกทักษะโยคะที่มีต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สิทธิโชค วรานุสันติกุล. (2548). จิตวิทยาสังคม: ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดบุ๊คเซ็น.
- สุชา จันทร์เอม. (2543). จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชาดา โลหะมาศ. (2547). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารในครอบครัวกับพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เสาวณี เสียงดี. (2547). การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนอาชีวศึกษาใน วิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อนงค์ วิเศษสุวรรณ. (2550). การปรึกษากลุ่ม. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อรพรรณ เสนาะ. (2543). ศึกษาผลการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ กับการผ่อนคลาย โดยการบริหารเวลาของตนเองเพื่อลดความเครียดของญาติผู้ป่วยโรคจิต. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อรสา เชื่องดี. (2533). การศึกษาพฤติกรรมน่านรักและพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กวัยก่อนเข้าเรียน. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อาภา จันทร์สกุล. (2535). ทฤษฎีและวิธีการให้คำปรึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- Bandura, A. (1976). Social learning analysis of aggression. In E. Ribes-Inesta, & A. Bandura (Eds.), *Analysis of delinquency and aggression* (pp. 203-219). New York: John Wiley & Sons.
- _____. (1977). *Social learning theory*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Bushman, B. J., Baumeister, R. F., & Stack, A. D. (1999). Catharsis aggression and persuasive influence: Self-fulfilling or self-defeating prophecies. *Journal of Personality and Social Psychology*, 76, 376-376.
- Buss, A. H. (1961). *The psychology of aggression*. New York: John Wiley & Son.
- Cole, L. (1970). *Psychology of adolescence* (7th ed.). New York: Holt, Rinehart & Winston.
- Cooper, R. K. (1997). Applying emotional intelligence in work place. *Training & Development*, 51(12), 31-38.
- Corey, G. (2001). *Theory and practice of counseling and psychotherapy* (6th ed.). Belmont, CA: Brooks/Cole/Thomson Learning
- _____. (2004). *Theory & practice of group counseling* (6th ed.) Belmont, CA: Thomson Brooks/Cole.
- _____. (2005). *Theory and practice counseling & psychotherapy* (7th ed.) Belmont, CA: Thomson Brooks/ Cole.
- Herman, R. (1995). Gestalt therapy as Brief therapy. *Gestalt-Journal*, 18(2), 77-85.
- Howell, D. C. (1997). *Statistical methods for psychology* (4th ed.). Belmont, CA: Duxbury Press.
- Kagan, J., & Segal, J. (1988). *Psychology* (6th ed.). New York: Harcourt, Brace & Jovanovich.
- Kokko, K., & Pulkkinen, L. (2000). Aggression in childhood and long-term unemployment in adulthood a cycle of maladaptation and some protective. *Development Psychology*, 36, 463-472.
- Magagee, E. I. (1996). *Under controlled and over control personality type in extreme antisocial aggression*. New York: Monographs.
- Ohlsen, M. M. (1970). *Group counseling*. New York: Holt, Rinehart and Winston.

Passons, W. R. (1975). *Gestalt approaches in counseling*. New York: Holt, Rinehart and Winston.

Perls, F. S. (1969). *Gestalt therapy verbatim*. New York: McGraw-Hill.

Skinner, B. F. (1953). *Science and human behavior*. New York: Macmillan.

Souliere, M. (1995). The differential effects of the empty chair dialogue and cognitive restructuring on the resolution of lingering angry feelings. *Dissertation Abstracts International*, 55 (4), 263

Taylor, S. P. (1986). *The regulation of aggressive behavior: Advances in the study of aggression*. New York: Academic Press.

Wortman, D. B., Loftus, E. F., & Marshall, M. E. (1992). *Psychology* (4th ed.). New York: McGraw-Hill.

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University